

Lovgivning paahvilende tre Pligtb dage til Kommunen, og for andre Husmænd opnaar man den Fordel, at alle Gjere eller Brugere af Jorder under 2 Ekpr. Hartkorn kun skulle hve en Snekastningsdag aarlig, og for Kommunernes Vedkommende opnaar man det store Gode, at for Fremtiden er al den Jord og alle de Skove, der ere beliggende indenfor en Kommunes Grænser, snekastningspligtige. Det har som bekendt ikke været Tilfældet hidtil, og det har forboldt den største Gene og Ubehagelighed med den nuværende Ordning, at de Jorder indenfor en Kommunes Grænser, der ikke ere behoevede, ikke ere Snekastningspligt undergivne. Dette Forhold er forandret, og endvidere har man helt igennem paa alle Omraader dette Spørgsmaal vedrørende faaet faste Regler, hvad man ikke hidtil har haft. Jeg betragter dette Lovforslag som et væsentligt Fremskridt fra den bestaaende Tilstand paa dette Omraade og anbefaler det derfor til enstemmig Vedtagelse, ligesom det glæder mig at have set, at det er lykkedes os tilsidt i Fællesudvalget at samle de forskellige Anskuelser om den Indstilling, her foreligger.

Da ingen yderligere begærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Ændringsforslagene til § 7 af Fællesudvalget:

I 1ste Stykke, 3dje Linie, ændres „saaledes“ til: „dog“, og „lige med“ til: „halvt imod“.

I 2det Stykke, 2den Linie, efter „der“ indskydes: „, indtil en ny almindelig Skildsætning af Skovene har fundet Sted“, ved to ges uden Afstemning.

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges enstemmig med 74 Stemmer.

Førmænd (Høgsbrø): Der vil nu blive givet Landstingets Førmænd Underretning om den saaledes fete Vedtagelse.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Gæste Behandling af Forslag til Lov om Undersøgelse af Levnedsmidler m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 713—16).

(Udvalgets Erklæring findes i Till. B.)

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslaget som Helhed fattes under Forhandling.

Ordføreren (Fogtman): Naar hele Udvalget indstiller dette Forslag til uforandret Vedtagelse med den Ændring, som er foretaget i det i Landstinget, er det efter denne Tings Forhistorie og de forskellige Stillinger, der have været tagne til den, en Selvfølge, at det fter med forskellig Sympati og med forskellige Forventninger. Det, der i Grunden har drevet paa, at denne Sag er naaet saa vidt, at den nu skal til at finde endelig Løsning, i alt Fald for en foreløbig Periode, er sikkert det, at de to Retninger, som der har været om dette Spørgsmaal, i Grunden ere mødtes i den samlede Interesse at faa en nærmere Belysning og Bedømmelse af det virkelige Forhold paa dette Omraade Landet over. Fra den ene Side er denne Interesse oppe, gaaende ud fra det Synspunkt, at vi havde en forfærdelig daarlig Ordning med Hensyn til vore Levnedsmidlers Tilstand. Der er meget fantastiske Forestillinger oppe, som ere komne til Orde baade i og udenfor denne Sal, om de Masser af Forkastninger, vi lide under, og det System, som i denne Retning bliver aubendt. Man har efter min Førmening dannet sig meget overdrevne Forestillinger om, at vi lide uimaadeligt under Mængden af saadanne Bedragerier. Der er fra anden Side hævdet den modsatte Opfattelse, at den almindelige Konkurrence og Forstaaelse mellem Konsumenter og Producenter ordnede og regulerede dette Forhold ret tilfredsstillende, saa at der i den Henseende ikke var Grund til at nære meget stor Frygt, og at der vistnok ikke gik saa meget i Svang, som man fra anden Side paastod. Det er naturligt, at begge disse Retninger have en vis Interesse af at se dette Spørgsmaal saa fuldstændigt og saa klart belyst som muligt. Den Side, som tror, at der er meget af den Slags, maa selvfølgelig have sin Interesse i at faa dette trukket stærkt frem til Belysning, for da at gribe mere effektivt fat paa Sagen og se at væle de mange Forsøg paa Forkastninger. Den anden Side har akkurat den selvsamme Interesse i at faa Spørgsmaalet saa fuldstændigt belyst, at faa Tilstanden saa grundigt undersøgt, hvorefter den efter min Førmening